

26 А Лаванъ рече: не быва така въ мѣстото
наше, да се дава по младата преди по старата.

27 Свѣрши седмицата на-таа, и ще ти да-
демъ и онаа, за слѣжката којто ще ми напра-
вишъ юще дрѹги седмъ години.

28 И направи Йаковъ така и свѣрши седмицата
ѝ: и (тогава) даде мѣ Рахиль щерка си за женж.

29 И даде Лаванъ на Рахиль щерката си, за
ракъ ѝ, Валланж раката своя.

30 А (Йаковъ) влѣзна и кодъ Рахиль: и воз-
люби Рахиль повече ѡш Лїж: и слѣгва юще
седмъ години.

31 И понеже видѣ Господъ че се ненавиждаше
Лїа, отвори ложесната ѝ: а Рахиль (кѣ) неплодна.

32 И заче Лїа, и роди сынъ, и нарече името
мѣ Рѣвинъ (ето сынъ): защото рече: пригледна
отистина Господъ на смиренїето мое: сега про-
чее ще ме возлюби мжко ми.

33 И заче пакъ, и роди сынъ: и рече: понеже
чѣ Господъ че самъ ненавидима, за това ми даде
юще тогова: и нарече името мѣ Симеонъ (прочутъ).

34 И заче юще, и роди сынъ: и рече: (сега)
тоз путь мжко ми ще сѧ соедини съ мене, за-
щото мѣ родихъ трима синове: за това го на-
именова Левій (соединенїе).

35 И заче пакъ, и роди синъ: и рече: (сега)
тоз путь ще славословимъ Господа: за това на-
рече името мѣ Иуда (хвала): и престана да ражда.

ГЛАВА ۷.

(Снихожденіе между Лавана и Йакова.)

И когато видѣ Рахиль че не роди чада на
Йакова, возненавиде Рахиль сестрѫ си: и рече на